Meddelande från kommissionen om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för biodrivmedel

(2010/C 160/02)

1. EU:S HÅLLBARHETSSYSTEM FÖR BIODRIVMEDEL OCH FLYTANDE BIOBRÄNSLEN

Genom EU:s nya politik för förnybar energi har unionen infört det mest omfattande och mest avancerade bindande hållbarhetssystem av sitt slag i hela världen. Det kommer att tillämpas både på inhemskt producerade och importerade biodrivmedel och flytande biobränslen. Dessa hållbarhetskriterier fastställs i direktivet om förnybar energi ([1]) som antogs 2009. För biodrivmedel fastställs motsvarande kriterier i direktivet om bränslekvalitet ([2]).

I detta meddelande fastställs hur medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna kan genomföra hållbarhetskriterierna och beräkningsreglerna för biodrivmedel i direktivet om förnybar energi i praktiken. Meddelandet är inte rättsligt bindande. Det är utformat för att bistå medlemsstaterna och underlätta ett enhetligt genomförande av hållbarhetskriterierna. Det åtföljs av ett meddelande om frivilliga system och normalvärden och av kommissionens riktlinjer för beräkningen av kollager på land.

1.1 Inledning till detta meddelande

Hållbarhetskriterierna gäller för biodrivmedel/biobränslen som produceras i EU och för importerade biodrivmedel/biobränslen.

Medlemsstaterna ansvarar för att säkerställa att hållbarhetskriterierna uppfylls då biodrivmedlen/de flytande biobränslena

1. ska medräknas med avseende på målen för förnybar energi i enlighet med direktivet om förnybar energi ([3]),
2. används för att uppfylla kvoter för energi från förnybara energikällor ([4]),
3. får finansiellt stöd för deras användning ([5]),
4. medräknas med avseende på målet i direktivet om bränslekvalitet om att minska utsläppen av växthusgaser (endast biodrivmedel) ([6]),
5. får investerings- och/eller driftstöd i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (endast biodrivmedel) ([7]),
6. beaktas i enlighet med bestämmelserna för fordon som drivs med alternativa drivmedel i förordningen om koldioxidutsläpp från personbilar (endast ”E85” bioetanol) ([8]).

Detta meddelande åtföljs av kommissionens riktlinjer för beräkning av kollager på land ([9]) – ett bindande dokument som antogs i enlighet med punkt 10 i bilaga V till direktivet om förnybar energi och av ett meddelande om frivilliga system och normalvärden ([10]).

I detta meddelande används artikelnumren i direktivet om förnybar energi för att hänvisa till specifika bestämmelser. I tabellen anges var motsvarande bestämmelser för biodrivmedel finns i direktivet om bränslekvalitet. Hänvisningar i detta meddelande till ”direktivet” avser direktivet om förnybar energi. Då direktivet om bränslekvalitet innehåller en motsvarande bestämmelse gäller den även det direktivet.

Tabell: Artiklar och bilagor som det hänvisas till i detta meddelande

Direktivet om förnybar energi	Direktiv om bränslekvalitet
Artikel 2: Definitioner	ingår ej
Artikel 5: Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor	ingår ej
Artikel 17: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7b: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel

([1]) Artikel 17 i direktiv 2009/28/EG.
([2]) Se artikel 7b i direktiv 98/70/EG i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2009/30/EG.
([3]) Artikel 17.1 a. Till följd av tillämpningsområdet för ”slutlig energiförbrukning” i enlighet med förordning (EG) nr 1099/2008 omfattar detta biodrivmedel som används i internationell luftfart (då det säljs i en medlemsstat), men inte i internationella sjötransporter.
([4]) Artikel 17.1 b. I enlighet med artikel 2.1 i direktivet om förnybar energi.
([5]) Artikel 17.1 c. Oftast som en del av ett nationellt stödsystem.
([6]) Artikel 7a i direktivet om bränslekvalitet.
([7]) EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.
([8]) Artikel 6 i förordning (EG) nr 443/2009.
([9]) EUT L 151, 17.6.2010, s. 19.
([10]) Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

Direktivet om förnybar energi	Direktiv om bränslekvalitet
Artikel 18: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7c: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel
Artikel 19: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7d: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel under hela livscykeln
Artikel 21: Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn	ingår ej
Artikel 24: Öppenhetsplattform (1)	ingår ej (2)
Bilaga III: Energiinnehåll i transportdrivmedel	ingår ej
Bilaga V: Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter	Bilaga IV: Bestämmelser för beräkning av växthusgasutsläpp från biodrivmedel under hela livscykeln

(1) Finns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm
(2) Om dokumenten är relevanta för direktivet om bränslekvalitet avser kommissionen att offentliggöra dem även på webbplatsen för direktivet om bränslekvalitet.

2. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNING AV HÅLLBARHETSKRITERIERNA

Direktivet innehåller hållbarhetskriterier avseende minskade växthusgasutsläpp (1), mark som har stort värde för den biologiska mångfalden (2), mark med stora kollager (3) och miljövänliga jordbruksmetoder (4). Dessa hållbarhetskriterier måste uppfyllas för de ändamål som anges i avsnitt 1. Detta innebär att kriterierna inte gäller för alla biodrivmedel/flytande biobränslen, endast de som omfattas av dessa ändamål – även om detta för närvarande omfattar huvuddelen.

2.1 Kriterier som avser minskade växthusgasutsläpp och mark

Medlemsstaterna måste kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de berörda biodrivmedlen och flytande biobränslena uppfyller de hållbarhetskriterier som avser minskningen av växthusgasutsläpp och mark (5). De ekonomiska aktörerna har tre metoder att göra detta på:

1. Genom att ge den relevanta nationella myndigheten uppgifter, i enlighet med de krav som den medlemsstaten har fastställt (ett ”nationellt system”, alla medlemsstater måste inrätta ett sådant) (6).

2. Genom att använda ett ”frivilligt system” som kommissionen har erkänt för det ändamålet (7).

3. I enlighet med villkoren i ett bilateralt eller multilateralt avtal som har slutits av unionen och som kommissionen har erkänt för det ändamålet (8).

(1) Artikel 17.2.
(2) Artikel 17.3.
(3) Artikel 17.4 och 17.5.
(4) Artikel 17.6.
(5) Artikel 18.1.
(6) Artikel 18.3.
(7) Artikel 18.4, andra stycket, artikel 18.7.
(8) Artikel 18.4, första stycket, artikel 18.7.

Olika metoder kan användas för att visa överensstämmelse med olika kriterier.

Medlemsstaterna måste definiera vilka ekonomiska aktörer som ska skicka den berörda informationen. De flesta transportdrivmedel är föremål för punktskatt, som ska betalas då de släpps för konsumtion (9). Det självklara valet är att lägga ansvaret för att lämna information om biodrivmedel på den ekonomiska aktör som betalar punktskatten. Vid denna tidpunkt bör information avseende hållbarhetskriterierna längs med hela bränslekedjan vara tillgänglig (10).

För flytande biobränslen och vissa biodrivmedel, t.ex. de som används i avgränsade fordonsflottor eller luftfart, kan det behövas separata bestämmelser för att identifiera den ansvariga ekonomiska aktören.

Medlemsstaterna måste kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att den information som lämnas genomgår en tillfredsställande oberoende granskning (11). Om de ekonomiska aktörerna använder ett frivilligt system eller en bilateral/multilateral överenskommelse som erkänns av kommissionen för att visa överensstämmelse med hållbarhetskriteriet ombesörjs detta genom erkännandet. Då de ekonomiska aktörerna följer ett förfarande som fastställs i den nationella lagstiftningen uppmanas medlemsstaterna att stödja sig på kraven med hänsyn till tillfredsställande oberoende granskning och massbalanssystemet (12) i avsnitt 2.2 i meddelandet om frivilliga system och normalvärden (13).

(9) Jfr direktiv 2008/118/EG och direktiv 2003/96/EG.
(10) Det enda undantaget kan vara de växthusgasutsläpp från distributionen av bränslet (om det behövs för beräkningen av ett faktiskt värde). Det är lämpligt att använda en normalkoefficient för detta.
(11) Artikel 18.3.
(12) Artikel 18.1.
(13) En viktig skillnad är att under det frivilliga systemet skulle som allmän regel ett frivilligt system säkerställa att ekonomiska aktörer granskas innan de tillåts att delta i systemet. Det finns inget behov av ett sådant krav i nationella system, i vilka det kan vara lämpligt att tillåta särskilda krav från de ekonomiska aktörerna.

2.2 **Jordbruks- och miljökrav och -normer för EU-jordbrukare** [1]

Kriteriet avseende jordbruks- och miljökrav och -normer för EU-jordbrukare gäller endast för biodrivmedel/flytande biobränslen som framställs från råvaror med ursprung i EU. Till skillnad från de andra kriterierna tas kontroll av överensstämmelse med detta kriterium inte upp i direktivet [2]. Medlemsstaterna förväntas lita på sina befintliga kontrollsystem [3] för att säkerställa att jordbrukarna uppfyller dessa krav. Om det finns jordbrukare på deras territorium som levererar råvaror för biodrivmedel/flytande biobränsle men som inte omfattas av dessa kontrollsystem måste medlemsstaterna inkludera dem.

Om det visar sig att ett kontrollsystem bryter mot detta kriterium måste medlemsstaten säkerställa att detta beaktas för de ändamål som anges i avsnitt 1.

2.3 **De varor som omfattas**

Såsom fastställs i direktivet avses med *biodrivmedel* vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål. Med *flytande biobränslen* avses vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål [4]. I det sistnämnda ingår endast flytande bränslen. Detta innebär att hållbarhetskriterierna gäller för biogas för transport men inte för biogas som används för uppvärmning eller el.

Även om många typer av biodrivmedel nämns i direktivet [5] syftar dessa förteckningar till att underlätta genomförandet av direktivet och de är inte uttömmande. Biodrivmedel och flytande biobränslen som inte förtecknas kan också medräknas mot direktivets mål.

Det anses att termen *flytande biobränslen* inkluderar viskös vätska såsom rester av matolja, animaliska fetter, palmolja, rå tallolja och talloljebeck.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriteriet som avser minskningen av växthusgasutsläpp [6]. Vad som utgör avfall eller restprodukter tas upp i avsnitt 5. Restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk är restprodukter som framställs direkt genom jordbruk, fiske, vattenbruk och skogsbruk. De inkluderar inte restprodukter från därmed förknippad industri eller bearbetning.

2.4 **Harmonisering av hållbarhetskriterier**

Direktivets hållbarhetskriterier harmoniseras till fullo på gemenskapsnivå och antogs i enlighet med artikel 95 (inre marknaden) i EG-fördraget. Därför får medlemsstaterna inte fastställa ytterligare egna kriterier för syftena 1–4 som anges i avsnitt 1 [7]. Det innebär att medlemsstaterna inte för dessa ändamål får undanta biodrivmedel/flytande biobränslen från andra hållbarhetsvillkor än de hållbarhetsvillkor som fastställs i direktivet [8]. Där vissa biodrivmedel/flytande biobränslen är mer fördelaktiga än andra och dyrare att producera får de nationella stödsystemen ta hänsyn till deras högre produktionskostnader [9].

2.5 **Offentliggörande av information om hållbarhet**

Medlemsstaterna kommer att få information från ekonomiska aktörer om uppfyllande av hållbarhetskriterierna. De kommer också att få information om ursprungsland för alla vägtransportbränslen, fossila och förnybara, och var de köps [10]. I enlighet med direktivet om förnybar energi finns det inget krav på medlemsstaterna att offentliggöra information, men de hindras heller inte från att göra det. Kommissionen uppmuntrar medlemsstaterna att offentliggöra sådan information på ett enhetligt sätt för alla bränslen. Kommissionen anser att om en medlemsstat beslutar att offentliggöra sådan information bör den beakta den eventuellt kommersiellt känsliga karaktären av ett företags specifika information i det hänseendet.

Kommissionen kommer att offentliggöra en sammanfattning av all information om biodrivmedel och flytande biobränslen som den har fått från medlemsstaterna på sin öppenhetsplattform [11].

3. **BERÄKNING AV VÄXTHUSGASPÅVERKAN**

I direktivet krävs det att växthusgaserna minskar med 35 % (denna siffra ökar till 50 % i januari 2017, och till 60 % i januari 2018 för anläggningar där produktionen startade från och med 2017) [12]. Direktivet innehåller en metod för att beräkna denna minskning (”faktiskt värde”) samt ”normalvärden”, inbegripet ”disaggregerade normalvärden”, som kan användas i vissa fall för att visa att kriteriet har uppfyllts.

3.1 **Undantag avseende anläggningar i drift den 23 januari 2008**

Biodrivmedel/flytande biobränslen som produceras av anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 undantas från att uppfylla kriteriet om minskade växthusgasutsläpp till den 1 april 2013 [13], så att t.ex. veteetanolanläggningar med brunkol som processbränsle och palmoljefabriker utan omhändertagande av metan får tid att anpassa sina processer. I termen *anläggning* ingår eventuell bearbetningsanläggning som används i produktionsprocessen. Det ska inte tolkas som att man får räkna med produktionsanläggningar som avsiktligt kan ha lagts

(1) Artikel 17.6.
(2) Jfr artikel 18.1.
(3) I enlighet med artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 73/2009.
(4) Artikel 2.
(5) T.ex. i bilagorna III och V.
(6) Jfr artikel 17.1.
(7) För ändamålen i 5) och 6) som anges i avsnitt 1 är denna fråga inte relevant.
(8) Artikel 17.8.
(9) Jfr skäl 89 och 95 i direktivet om förnybar energi samt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskyddsåtgärder.
(10) Artikel 7a.1 a i direktivet om bränslekvalitet.
(11) Artikel 18.3.
(12) Artikel 17.2.
(13) Artikel 17.2 sista stycket.

till produktionskedjan endast för att dra nytta av undantaget i denna bestämmelse. Om minst en sådan bearbetningsanläggning som används i produktionskedjan var i drift senast den 23 januari 2008 börjar kriteriet på en minskning av växthusgasutsläppen med minst 35 % gälla från och med den 1 april 2013.

3.2 **Normalvärden**

Direktivet innehåller ”normalvärden” som ekonomiska aktörer kan använda för att bevisa att de uppfyller kriteriet för minskade växthusgasutsläpp ([1]). Bilaga I i detta meddelande innehåller riktlinjer om när normalvärden kan användas, inklusive när kombinationer av disaggregerade normalvärden och faktiska värden kan användas ([2]).

Normalvärdena kan uppdateras av kommissionen. Arbetet med att uppdatera normalvärdena tas upp i meddelandet om frivilliga system och normalvärden.

Direktivet innehåller också ”typiska värden” för växthusgasutsläpp från biodrivmedel ([3]). Dessa värden kan inte användas av ekonomiska aktörer. De kan däremot användas av medlemsstaterna i deras rapporter vartannat år till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas ([4]).

3.3 **Att beräkna ett faktiskt värde**

Faktiska värden för minskade växthusgasutsläpp kan alltid användas oavsett om det finns ett normalvärde för biodrivmedlet/det flytande biobränslet i fråga. Del C i bilaga V till direktivet innehåller bestämmelserna för beräkningen av det faktiska värdet.

Det verkar inte nödvändigt att inkludera beräkningsvärden som kommer att ha liten eller ingen påverkan på resultatet, exempelvis kemikalier som används i små mängder vid bearbetningen ([5]).

För beräkningen av utsläpp från ”odling” tillåter metoden att medelvärden används (för ett visst geografiskt område) som ett alternativ till faktiska värden ([6]). Detta kan vara särskilt användbart för råvaror där det inte finns något normalvärde och för EU-regioner där användningen av normalvärden inte tillåts för vissa råvaror ([7]). Medlemsstaterna kan upprätta förteckningar över sådana genomsnittsvärden. De kan också införlivas i de frivilliga system som bekämpar växthusgasutsläppens påverkan ([8]).

([1]) Bilaga V.
([2]) Det bör noteras att tilldelningen av utsläpp till samprodukter har beaktats i beräkningen av de (disaggregerade) normalvärdena.
([3]) Bilaga V.
([4]) Jfr artikel 22.2.
([5]) Här är det relevant att notera att siffrorna för de minskade växthusgasutsläppen är avrundade till närmaste procentenhet.
([6]) Jfr bilaga V del C punkt 6.
([7]) Jfr artikel 19.2 och 19.3.
([8]) Jfr artikel 18.4.

Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra kommenterade exempel på beräkningar av faktiska värden samt ett antal normalvärden som härrör från de datamängder som använts för att fastställa de normalvärden som kan användas för en del av de koefficienter som används vid beräkningen av de faktiska värdena.

Ytterligare delar av metoden för beräkning av växthusgaspåverkan finns i bilaga II till detta meddelande.

4. ATT UPPFYLLA DE MARKBASERADE KRITERIERNA

I direktivet identifieras kategorier mark som har stort värde för den biologiska mångfalden ([9]). Råvaror för biodrivmedel/flytande biobränslen bör inte tas från denna mark.

I direktivet identifieras kategorier mark som har stora mängde kollager ([10]). Om mark tillhörde en av dessa kategorier i januari 2008 och inte längre gör det, bör råvaror för biodrivmedel/flytande biobränslen inte tas från marken.

För en del av dessa kriterier tillåter direktivet undantag, under förutsättning att vissa bevis tillhandahålls.

Om marken tillhör fler än en av dessa kategorier mark tillämpas alla relevanta kriterier. Berättigande för ett undantag i enlighet med en av följande kriterier innebär inte ett undantag från de andra kriterier som tillämpas.

4.1 **Mark som har stort värde för den biologiska mångfalden**

Råmaterial bör inte tas från naturskog och annan trädbevuxen (naturskogs)mark, områden som utsetts till naturskyddsområden, och gräsmark med stor biologisk mångfald ([11]). Kommissionen avser att 2010 fastställa kriterier och geografisk räckvidd för att fastställa vilka gräsområden som kan anses vara gräsområden med stor biologisk mångfald ([12]).

När det gäller icke naturlig gräsmark med stor biologisk mångfald är ett undantag möjligt om det finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark. När det gäller naturskyddsområden är ett undantag möjligt om det finns belägg för att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på naturskyddssyftena i fråga ([13]). Kommissionen är medveten om att Europeiska organisationen för standardisering (CEN) arbetar med frågan om vilken typ av belägg som bör tillhandahållas.

([9]) Artikel 17.3.
([10]) Artikel 17.4 och 17.5.
([11]) Artikel 17.3.
([12]) Samrådsdokument finns på: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm
([13]) Artikel 17.3 b är tillämplig för både i) och ii).

I direktivet ingår ett förfarande enligt vilket nya naturskyddsområden kan beaktas efter ett beslut från kommissionen [1]. För närvarande är inga sådana områden erkända. Då beslut tas för att erkänna områden kommer information om dessa beslut att göras tillgängliga på kommissionens öppenhetsplattform.

4.2 **Mark med stora kollager**

Råvaror bör inte tas från våtmarker, kontinuerligt beskogade områden, områden med krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller torvmark – om markens status har förändrats jämfört med dess status i januari 2008 [2].

Om råvaror tas från mark som var våtmarker [3] i januari 2008 och fortfarande är våtmarker då råvarorna tas från dem bryter man inte mot kriteriet om man använder dessa råvaror.

Termen ”status” avser de fysiska kategorier som definieras i direktivet.

Ändringar av markanvändning som inte omfattas av detta kriterium måste fortfarande beaktas vid beräkningen av växthusgaspåverkan (se bilaga II).

4.2.1 *Kontinuerligt beskogade områden* [4]

Innan begreppet kontinuerligt beskogat område beaktas bör man komma ihåg att en eventuell förändring av markanvändning måste beaktas vid beräkningen av växthusgaspåverkan [5], samt eventuellt behövas beaktas i andra politikområden än detta direktiv.

Termen *kontinuerligt beskogat område* definieras i direktivet som *mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden*. Termen inkluderar inte mark som huvudsakligen används som jordbruks- eller stadsmark [6].

4.2.2 *Områden med krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan* [7]

För mark som liknar kontinuerligt beskogade områden men som har krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan är det möjligt med ett undantag då bevis tillhandahålls om att växthusgaspåverkan [8], inklusive eventuella förändringar sedan januari 2008 vad gäller kollagret i det berörda området, uppfyller det lämpliga tröskelvärdet för kriteriet om minskade växthusgasutsläpp.

4.2.3 *Torvmark* [9]

För biodrivmedel/flytande biobränslen som producerats från biomassa som odlats på mark som var torvmark i januari 2008, är det möjligt med ett undantag om det kan styrkas att

— marken var fullständigt dränerad i januari 2008, eller

— det inte har gjorts någon dränering av marken sedan januari 2008.

Detta innebär att för torvmark som var delvis dikad i januari 2008 skulle en senare djupare dikning som påverkar den mark som inte redan var fullständigt dikad, innebära att kriteriet inte uppfylldes.

Torv i sig anses inte vara biomassa [10].

4.3 **Tillhandahålla bevis på uppfyllande**

Bevis på uppfyllande av de markbaserade kriterierna kan anta många former, inklusive flygbilder, satellitbilder, kartor, uppgifter i markregister/databaser [11] och undersökningar av anläggningarna.

Bevisen kan vara ”positiva” eller ”negativa”.

Uppfyllande av kriteriet om ”naturskog” kan exempelvis visas genom

— en flygbild av marken, som visar att den är planterad med sockerrör (positiv), eller

— en karta över alla naturskogar i regionen som visar den mark som ligger utanför den (negativ).

Kriterierna avser markens status i januari 2008. Men även tidigare bevis får användas. Om det till exempel visas att mark var åkermark lite tidigare än 2008, t.ex. 2005, kan detta vara tillräckligt för att visa uppfyllnad av en del eller alla markrelaterade kriterier.

Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra riktlinjer för ekonomiska aktörer för fastställande av de berörda markkategorierna.

---

(1) Artikel 17.3 b ii.
(2) Artikel 17.4 och 17.5.
(3) Artikel 17.4 a.
(4) Artikel 17.4 b.
(5) Jfr bilaga II till detta meddelande.
(6) Med mark som huvudsakligen används som jordbruksmark avses i detta sammanhang trädbestånd i jordbruksproduktionssystem, som planteringar av fruktträd och oljepalmer och skogsjordbrukssystem där grödor odlas under trädskärm.
(7) Artikel 17.4 c.
(8) Bilaga V del C.
(9) Artikel 17.5.
(10) Jfr artikel 22.
(11) T.ex. det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS) för EU:s gemensamma jordbrukspolitik.

5. BERÄKNINGSREGLER FÖR BIODRIVMEDEL

5.1 Redovisning av drivmedel som delvis kommer från icke-förnybara källor

Vissa drivmedel består endast delvis av förnybart material. För en del av dessa, som ETBE, anges det i bilaga III till direktivet vilken procentsats av drivmedlet som utgörs av förnybart material för redovisningsmålen ([1]). För sådana drivmedel som inte anges i bilaga III, inklusive drivmedel som produceras i flexibla processer som inte alltid levererar partier med samma mix av källor, kan man jämföra med bestämmelsen för el som genereras i flerbränsleanläggningar: ”bidraget från varje energikälla ska beräknas på basis av dess energiinnehåll” ([2]).

Av skäl som har med uppfyllnad av hållbarhetskriteriet för minskade växthusgasutsläpp att göra, måste den del av bränslet som kommer från biomassa och som det hänvisas till i föregående stycke uppfylla det lämpliga tröskelvärdet. För vissa, som ETBE, ger direktivet normalvärden.

Procentsatserna i bilaga III till direktivet gäller också vid fastställande om det ska krävas att i fråga om bränslen som innehåller biobränslen måste detta anges vid försäljningsstället ([3]). Till exempel skulle det för bensin som innehåller 20 % ETBE inte krävas någon särskild information vid försäljningsstället eftersom mindre än 10 % kommer från förnybara källor.

5.2 Biobränslen som räknas dubbelt

Vissa biobränslen räknas dubbelt för att visa att de uppfyller målet på 10 % för andelen energi när det gäller alla former av transporter år 2020 och för att visa att de uppfyller nationella kvoter för energi från förnybara energikällor ([4]). Alla andra biodrivmedel måste räknas enkelt. Då biodrivmedel endast produceras delvis från råvaror som räknas dubbelt ska dubbelräkningen endast tillämpas för den delen av biodrivmedlet ([5]).

I de biodrivmedel som räknas dubbelt ingår de från avfall eller restprodukter.

Direktivet innehåller inga definitioner på ”avfall” och ”restprodukter”. Kommissionen anser att dessa begrepp bör tolkas i linje med direktivets mål

— för dubbelt räknande, diversifiering av råvaror ([6]),

— för växthusgasmetoden: inga utsläpp ska fördelas till samprodukter som produktionen inte syftade till, som halm när det gäller produktion av vete ([7]).

I detta sammanhang kan avfall uppfattas som alla ämnen eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med ([8]). Råvaror som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall (t.ex. genom att man lägger till avfallsmaterial till ett material som inte var avfall) uppfyller inte kraven.

I detta sammanhang kan restprodukter inkludera:

— restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk och

— restprodukter från bearbetning.

En restprodukt från bearbetning är ett ämne som inte är slutprodukten/slutprodukterna som en produktionsprocess direkt försöker producera. Den är inte ett huvudsyfte med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den.

Exempel på restprodukter inkluderar råglycerin, talloljebeck och gödsel.

([1]) Artikel 5.5.
([2]) Artikel 5.3.
([3]) Artikel 21.1.
([4]) Artikel 21.2.
([5]) Den delen är den fysiska andelen (”massbalanssystemet” för hållbarhetskriterierna gäller inte för denna bestämmelse).
([6]) Jfr skäl 89 i direktivet om förnybar energi.
([7]) Jfr bilaga V del C punkt 18.
([8]) Inklusive material som måste återkallas från marknaden av hälso- eller säkerhetsskäl.

BILAGA I

Metoder för att beräkna växthusgaspåverkan

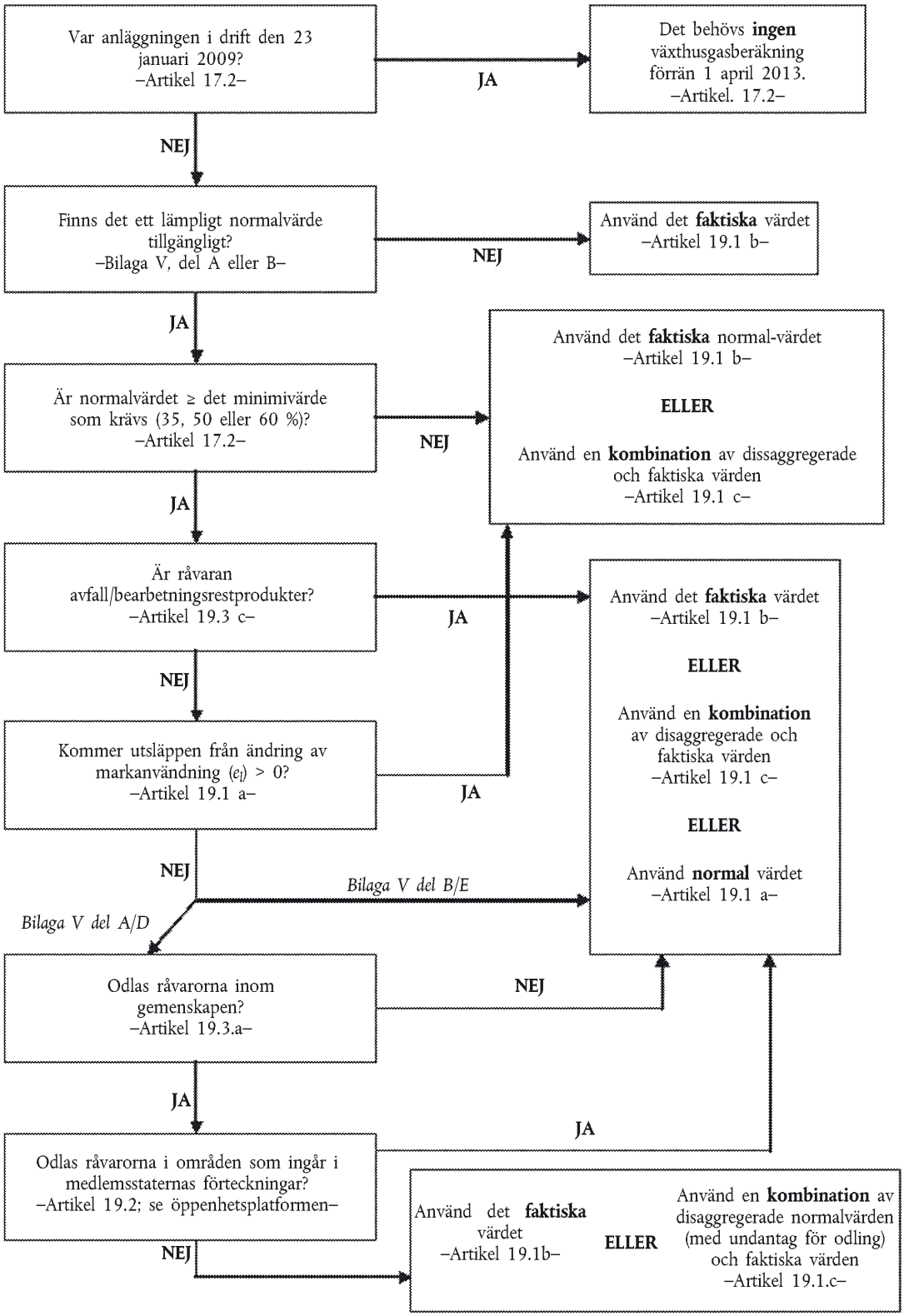

BILAGA II

Metoder för att beräkna växthusgaspåverkan: ytterligare beståndsdelar

Utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrade jordbruksmetoder (Bilaga V, del C, punkt 1)

I ”förbättrade jordbruksmetoder” kan ingå metoder som

— att byta till minskad eller ingen jordbearbetning,

— förbättrad växtföljd och/eller täckgrödor, inklusive förvaltning av skörderester,

— förbättrade gödningsmedel eller förbättrad gödselhantering,

— användning av jordförbättringsmedel (t.ex. kompost).

Utsläppsminskningar från sådana förbättringar kan beaktas om bevis tillhandahålls för att inlagringen av kol i marken har ökat, eller om det tillhandahålls pålitliga och kontrollerbara bevis för att den rimligtvis förväntas ha ökat, under den period då de berörda råvarorna odlades ([1]).

Utsläppsminskningarna vad gäller g CO_{2eq}/MJ kan beräknas genom formeln i punkt 7 i metoden, genom att ersätta divisorn ”20” med perioden (i år) för odlingen av de berörda grödorna.

Odling (punkt 6)

De insatser/variabler som påverkar utsläppen från odling omfattar normal utsäde, bränsle, gödningsmedel, bekämpningsmedel, avkastning och utsläpp av dikväveoxid från fältet. Den korta kolcykelns upptagning av koldioxid i växter beaktas inte här. För att kompensera för det, beaktas inte utsläppen från det bränsle som används i punkt 13.

Metoden för ”odling” möjliggör – som ett alternativ till faktiska värden – användningen av genomsnitt för mindre geografiska områden än de som används vid beräkningen av normalvärdena. Normalvärdena beräknades (med ett undantag) för en global nivå. Inom EU innebär emellertid direktivet restriktioner om deras användning. Dessa restriktioner gäller på nivån NUTS II-områden ([2]). Av detta verkar följa att inom EU bör genomsnitten vara för NUTS II-områden eller för en lägre nivå. En liknande nivå skulle logiskt sett även vara lämplig utanför EU.

Kvävedioxidutsläpp (punkt 6)

Ett lämpligt sätt att beakta kvävedioxidutsläpp från markerna är IPCC-metoden, inklusive vad som där beskrivs som både ”direkta” och ”indirekta” kvävedioxidutsläpp ([3]). Alla tre IPCC-rader kan användas av ekonomiska aktörer. Rad 3 som är beroende av detaljerad mätning och/eller utformning verkar mer relevant för beräkningen av ”regionala” odlingsvärden (jfr avsnitt 3.3 i detta meddelande) än för beräkning av faktiska värden.

Förändrad markanvändning (punkt 7 och 10)

Förändrad markanvändning bör uppfattas som ändringar vad gäller vegetationstäcke mellan de sex markkategorier som används av IPCC (skogsmark, gräsmark, åkermark, våtmarker, bebyggelse och annan mark) plus en sjunde kategori med fleråriga grödor, dvs. fleråriga grödor vars stjälkar vanligtvis inte skördas årligen, som exempelvis skottskog med kort omloppstid och oljepalmer ([4]). Detta innebär exempelvis att en förändring från gräsmark till åkermark är en förändrad markanvändning medan en förändring från en gröda (t.ex. majs) till en annan (t.ex. raps) inte är det. Åkermark inkluderar träda (dvs. mark som får vila under ett eller flera år innan den odlas igen). Förändring av förvaltningsåtgärder, bearbetningsmetoder eller gödslingsmetoder anses inte utgöra förändrad markanvändning.

([1]) Mätningar av inlagrad kol i marken kan utgöra bevis, t.ex. genom en första mätning före odlingen och efterföljande regelbundna mätningar med flera år emellan. I sådana fall skulle, innan den andra mätningen är tillgänglig, ökningen i inlagring av kol i marken uppskattas genom en relevant vetenskaplig metod. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra basen för att fastställa förekomsten av en ökning i inlagringen av kol i marken och dess omfattning.

([2]) Artikel 19.2 och 19.3. Dessa områden anges särskilt i bilaga I till förordning (EG) nr 1059/2003. Interaktiva kartor av områdena finns tillgängliga på: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

([3]) Jfr IPCC:s ändrade riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser, volym 4, kapitel 11 http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

([4]) Eftersom sådan mark har egenskaper från både åkermark och skogsmark.

I riktlinjerna för beräkning av kollager på land ([1]) redogörs för detaljerna om beräkningen. Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra ett kommenterat exempel på beräkningen av utsläpp från förändringar av kollagret på grund av förändrad markanvändning.

Utsläppsintensitet för el från nätet (punkt 11)

I direktivet krävs det att man använder genomsnittliga utsläpp för en ”angiven region”. För EU är det mest logiska valet hela EU. När det gäller tredjeländer, där näten ofta är mindre uppkopplade över gränserna, kan det nationella genomsnittet vara ett lämpligt val.

Energifördelning (punkter 17 och 18)

Det lägre värmevärde som används vid tillämpningen av denna regel bör vara värdet för hela (sam)produkten, och inte för endast den torra delen av den. I många fall, särskilt avseende nästan torra produkter, kan dessa ge ett resultat som är en tillfredsställande approximering.

Eftersom värme inte har ett lägre värmevärde kan inga utsläpp fördelas till värme på den grunden.

Inga utsläpp bör fördelas för skörderester och bearbetningsrester, eftersom de anses ha noll utsläpp fram till dess att de samlas in ([2]), och inte heller för avfall. Ytterligare uppgifter om avfall och restprodukter finns i avsnitt 5.2.

Fördelningen bör tillämpas direkt efter att en samprodukt (ett ämne som normalt sett kan lagras eller kan handlas) och biodrivmedel/flytande biobränsle/mellanliggande produkter produceras i ett processteg. Detta kan vara ett processteg i en anläggning efter vilket ytterligare bearbetning i ”senare led” äger rum, för endera produkt. Om emellertid bearbetning i senare led av de berörda (sam-)produkterna sammankopplas (av material eller energiåtermatningsslingor) med någon tidigare del av bearbetningen, anses systemet vara ett ”raffinaderi” ([3]) och fördelningen ska äga rum på de ställen där de enskilda produkterna inte har blivit ytterligare bearbetade i senare led som är sammankopplat av material- eller energiåtermatningsslingor med någon tidigare del av bearbetningen.

El från kraftvärmeverk (punkt 16)

Den allmänna fördelningsregeln i punkt 17 gäller inte för el från kraftvärmeverk då kraftvärmeverket drivs av 1) fossila bränslen, 2) bioenergi, om detta inte är en samprodukt från samma process, eller 3) skörderester, även om de är en samprodukt från samma process. Istället gäller bestämmelsen i punkt 16 på följande sätt:

a) Om kraftvärmeverket levererar värme inte bara till processen för biodrivmedel/flytande biobränslen utan även för andra ändamål, bör storleken på kraftvärmeverket beräkningsmässigt fiktivt minskas till den storlek som är nödvändig för att tillhandahålla endast den värme som behövs för processen för biodrivmedel/flytande biobränslen. Kraftvärmeverkets primära elproduktion bör fiktivt minskas proportionerligt.

b) För den mängd el som återstår – efter denna fiktiva anpassning och efter eventuella faktiska interna elbehov har tillgodosetts – bör ett växthusgastillgodohavande anslås som bör subtraheras från bearbetningsutsläppen.

c) Storleken på denna fördel är lika med de livscykelutsläpp som kan hänföras till produktionen av en lika stor mängd el från samma typ av bränsle i ett kraftverk.

Den fossila motsvarigheten (punkt 19)

Den fossila motsvarigheten som för närvarande ska användas för biodrivmedel är 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Detta värde kommer att ersättas av ”de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen” då den informationen blir tillgänglig från de rapporter som lämnas in i enlighet med direktivet om bränslekvalitet ([4]).

Den rapporteringen måste göras årligen och börja 2011. Om det är möjligt att beräkna det, kommer kommissionen att offentliggöra det nya värdet för den fossila motsvarigheten på sin öppenhetsplattform tillsammans med ett datum från vilket siffran kan anses vara ”tillgänglig” och måste användas. Kommissionen kommer att beakta den senaste sådan uppdatering i sin nästa ändring av de typiska värdena och normalvärdena i direktivet.

([1]) EUT L 151, 17.6.2010, s. 19.
([2]) På liknande sätt då dessa material används som råvaror börjar de med noll utsläpp vid insamlingstidpunkten.
([3]) Jfr bilaga V del C punkt 18 sista stycket.
([4]) I enlighet med artikel 7a i direktivet om bränslekvalitet måste (väg)bränsle/energileverantörer som är utsedda av medlemsstaterna rapportera till de utsedda myndigheterna avseende 1) den totala volymen för varje typ av bränsle eller energi som levererats samt uppgifter om var bränslet eller energin köpts och om dess ursprung, och 2) växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln.